

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia’s, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Judaïsten

Heeft iemand jou wel eens een Judaïst genoemd? Heb jij iemand anders wel eens een Judaïst genoemd?

Deze term wordt al snel gebruikt voor personen die alle instructies van God in de Bijbel willen naleven. Enkele voorbeelden hiervan zijn: het rusten op de Sjabbat; het volgen van de voedsel-instructies in Leviticus 11; of het houden van Gods Feesten in Leviticus 23.

Het is voor ons, als 119 Ministries, niet vreemd om, net als veel andere volgelingen van de Torah en onze Messias, "Judaïsten" te worden genoemd, of er wordt beweerd dat we aan het "Judaïseren" zijn. Maar hoeveel mensen beseffen werkelijk wat ze zeggen? Wat betekent het om een Judaïst te zijn? Zijn wij Judaïsten? Ben jij er één?

De term Judaïst, gedefinieerd als "leven als Joden", kunnen we nergens in het Nieuwe Testament vinden, maar de gedachte is afgeleid van één specifiek vers.

Galaten 2:14

[Maar toen ik zag dat zij niet juist wandelden, overeenkomstig de waarheid van het Evangelie, zei ik tegen Petrus in het bijzijn van allen: Als u die een Jood bent, naar heidens gebruik leeft en niet naar Joods gebruik, waarom dwingt u dan de heidenen op de Joodse manier te leven?](#)

Hier beschuldigde Paulus Petrus niet van het volgen van de Torah, zoals sommigen suggereren, maar hij beschuldigde Petrus ervan dat hij zich niet aan de niet-Bijbelse Joodse tradities hield, die Joden en heidenen verbood om samen te eten. In feite ging het visioen van Petrus in Handelingen 10 hierover, en we willen je aanmoedigen om onze gerelateerde studie "[Handelingen 10: Het visioen van Petrus](#)" te bekijken, als je daar meer over wilt weten.

We zien dat het houden van deze buiten-Bijbelse Joodse tradities – hier het weigeren om samen te eten met heidenen, evenals andere zaken – juist aangeeft wat Judaïseren betekent. Helaas lijkt dit door veel christenen uit de tweede eeuw tot op de dag van vandaag te zijn gemist!

Dit is niets nieuws. Onze Messias beschuldigde de Farizeeën, de geleerde Joodse religieuze leiders van Zijn tijd, van hetzelfde:

Markus 7:13

... en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt.
Iets daarvoor zegt Hij:

Markus 7:9

U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om u aan uw overlevering te houden ...

Als een traditie iemand ertoe brengt dat hij of zij een gebod van God overtreedt, dan komt dat niet uit het hart van de Vader en moet het worden afgewezen. In het geval van Petrus is het weigeren om samen aan tafel te zitten met een heidense gelovige, een traditie die lijnrecht tegenover de opdracht staat die de Messias aan Zijn apostelen gaf - dat wil zeggen, een licht zijn voor de natiën.

In tegenstelling tot de Bijbelse definitie van een Judaïst, moet in de hedendaagse christelijke theologie iedereen die al de geboden van JHWH opvolgt, waarvan we er al enkele hebben uitgelegd, blijkbaar een Judaïst genoemd worden.

Toch geven veel christelijke definities de term Judaïst goed weer, tenminste ongeveer. Het is meer de term die sommigen misbruiken en verkeerd begrijpen.

Volgens een artikel op NewAdvent.org zijn of waren Judaïsten:

"Een groep Joodse christenen in de vroeg christelijke kerk, die oordeelde dat de besnijdenis en het houden van de Mozaïsche wet noodzakelijk waren voor je redding, wilden deze daarom opleggen aan de heidense bekeerlingen of die op zijn minst nog steeds zien als verplichting voor Joodse christenen."

Een ander artikel op biblestudytools.com definieert de term "Judaïst" als:

"Degenen die Joodse religieuze gebruiken hebben aangenomen of hebben geprobeerd om anderen te beïnvloeden om dit te doen" en "de Septuagint gebruikt niet alleen ioudaizo om de Hebreeuwse mityahadim te vertalen ("om een Jood te worden"), maar voegt eraan toe dat deze heidenen werden besneden."

Deze definities geven heel duidelijk de context van de Galatenbrief weer.

Het idee van "Judaïsering" heeft betrekking op een heiden die een Jood wordt, of iemand die alle tradities en gewoonten van de mensen in het Jodendom volgt om zo je redding te bewerken en opgenomen te worden in Gods volk. De Joodse sekte, die de heidense gelovigen in Galatië beïnvloedde, geloofde dat heidenen zich formeel moesten bekeren tot het Jodendom voordat ze werden gezien als te zijn gered. Dit idee van gedwongen bekering is misschien ook te vinden in Esther 8:17, waar niet-Joden zich bekeerden om te voorkomen dat ze door de Joden van die tijd werden afgeslacht. Het is interessant dat deze passage uit Esther in de Griekse Septuagint, de enige andere plaats is in de Bijbel, waar de Griekse uitdrukking, zoals die wordt vertaald in Galaten, "leven als een Jood", wordt teruggevonden - en de context van beide passages toont opvallend veel overeenkomst. In beide gevallen is het een soort gedwongen bekering.

Nogmaals, we weten uit de context van Galaten dat er een groep mensen was, die onderwees dat een heiden zich moest bekeren tot Judaïsme en besneden moest worden om behouden te zijn. Als ze zich niet formeel bekeerden en zich lieten besnijden, dan waren ze niet gered. Dit lijkt de term "Judaïst" in die tijd te betekenen; je kent ze misschien onder een andere naam, de Besnijdenispartij.

Als je meer wilt weten over Galaten 2:14, dan raden we je onze studie aan: "[Paulinische Paradox Serie: Deel 5 – Galaten](#)".

Een hieraan verbonden verhaal lezen we in Handelingen 15; voor meer informatie daarover verwijzen we naar onze studie: "[Handelingen 15: Gehoorzaamheid of Wetticisme](#)".

Als een "Judaïst" iemand is die gelooft en anderen onderwijst dat ze al de wetten en gebruiken van het Jodendom moeten volgen om behouden te worden, dan passen we zeker niet in het label van een "Judaïst".

Dit is eigenlijk precies het tegenovergestelde van wat we onderschrijven en onderwijzen. Het Woord is duidelijk dat redding alleen wordt verkregen door de Messias Jesjoea (ook bekend als Jezus), niet door werken van gehoorzaamheid, die we mogen doen.

Het onderwerp van het boek Galaten komt hiermee overeen. We moeten de Wet van God, de Torah, niet houden voor je redding. Pas op dat je die waarheid niet breder uitlegt dan wat Paulus bedoelde. Het feit dat we de Torah niet moeten houden voor onze redding, betekent niet dat we de Torah helemaal niet moeten houden. Dat is een belangrijk verschil.

Als je leeft met de gedachte dat je kan worden gered door werken, dan vernietig je het werk van de Messias als Offer voor ons en ontken je het Woord van God als geheel. De Bijbel zegt dat we gered worden door genade, alleen door genade, niet door werken (Efeze 2:8-9). Door te stellen dat iemand door werken kan worden gered, is God tot een leugenaar maken en Zijn Woord als onbetrouwbaar.

Wij geloven en onderwijzen dat het Woord van God onfeilbaar is (Psalm 33:4, Johannes 17:17). Wij geloven en onderwijzen dat we redding ontvangen door genade door geloof in de Messias (Efeze 2: 8-9, Handelingen 16:31). We geloven en onderwijzen dat we alle geboden van Jahweh zo goed mogelijk moeten gehoorzamen om zo onze liefde voor Hem te tonen (1 Johannes 5: 2-3). Wij zijn dus eigenlijk geen Judaïsten; maar zijn in plaats daarvan meer verwant aan de volgelingen van "de Weg" (Handelingen 24:14-15).

Het probleem is dat de meeste mensen een onjuiste veronderstelling hebben dat je alleen maar de hele Bijbel wil volgen, zoals het rusten op de Sjabbat of de voedselinstructies, als je daarmee je redding bewerkt. Ja, sommige Farizeeën geloofden dat, en die werden daarop aangesproken (Handelingen 15), maar in ons geloof moeten we nog steeds de Wet van God blijven doen.

Zoals Paulus in Romeinen schreef, dat in ongeveer dezelfde tijd als Galaten werd geschreven:

Romeinen 2:13

[Niet de hoorders van de Wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar de daders van de Wet \(de Torah\) zullen gerechtvaardigd worden.](#)

Romeinen 3:31

[Doen wij dan door het geloof de Wet teniet? Volstrekt niet, maar wij bevestigen de Wet \(de Torah\).](#)

Samenvattend, waar Paulus zich tegen verzette was niet de Torah, want die prijst hij aan en verdedigt hij. Op diverse plaatsen in zijn geschriften beweert hij zélf de Torah te volgen (bijvoorbeeld in Romeinen 3:31). Maar hij verwerpt terecht het idee dat iemand gered kan worden door zijn werken, inclusief de besnijdenis.

Deze zaak stond centraal in het debat van de eerste vergadering in Jeruzalem, in Handelingen 15; het bestrijden van de verkeerde gedachte dat bijvoorbeeld de besnijdenis een voorwaarde moet zijn voor je redding.

Paulus verzet zich tegen deze gedachte, op een perfecte logische stapsgewijze manier, in het boek Romeinen, en opnieuw in het boek Galaten, op een snelle snoer-je-tegenstander-de-mond wijze. Dus als we de term Judaïst op iemand willen toepassen, dan moet dat worden gedaan bij personen die een op werken gebaseerde reddings-formule bepleiten, niet op personen die onderwijzen dat redding alleen wordt verkregen door genade door geloof in Jesjoea.

De geestelijke vruchten van zo'n geloof is God liefhebben en je naaste, zoals die wordt gedefinieerd in de Torah - iets waar 119 Ministries sterk voor pleit.

Helaas lijkt deze fundamentele waarheid, over wie werkelijk een Judaïst is, te worden gemist door de meerderheid van de vroegere "kerkvaders". Moderne gangbare kerktheologen, die dezelfde antisemitische gezichtspunten blijven herhalen die ze van de kerkvaders uit de tweede eeuw hebben ontvangen, zijn bang voor afwijzing door hun collega's en volgelingen, als ze ingaan tegen de duizenden jaren van de kerktraditie.

Als iemand een Judaïst wordt genoemd, is het de bedoeling om angst te zaaien in het hart van iemand die zo genoemd wordt, omdat je dan verondersteld wordt om je redding in twijfel te trekken. Men gaat snel voorbij aan het feit dat onze Messias een Jood was en dat we Hem moeten volgen; en dat onze Messias Jesjoea de Torah volgde. Het verschil is echter dat onze Messias geen pleitbezorger was voor de Joodse tradities ... het bekeringsproces dat door de Farizeeën werd voorgehouden, maar alleen de Torah volgde, de Wet van God. Jesjoea heeft ons geleerd om de Wet van God te volgen, niet voor onze redding, maar omdat we God weer moeten liefhebben. Dat is wat we geloven en onderwijzen, want zo is onze Messias ons voorbeeld geworden, de manier waarop we ons geloof moeten uitleven.

Dus, nee, we moeten geen Judaïst worden. We moeten geen Joodse tradities volgen die de Torah krachteloos maken, noch moeten we een deel van of de gehele Torah volgen als middel om gered te worden. Maar als je het gehele Woord van God volgt en naleeft, terwijl je de genade erkent als het middel voor je redding, wel, dan is dat is niet de Bijbelse definitie van een Judaïst. We moeten Bijbelse woorden gebruiken op een Bijbelse manier.

We hopen dat deze studie tot zegen is geweest, en vergeet niet om alles te blijven onderzoeken!

Sjalom!

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries# \(USA\)](http://www.twitter.com/119Ministries#(USA))